

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/17/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325204008
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4325204008.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci A. B., o pokračovaní vo výkone detencie, o sťažnosti A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 20.01.2026, sp. zn. 3Ntd/12/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25. februára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 82 ods. 3 Tr. zák. rozhodol, že A. B. bude pokračovať vo výkone detencie, ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6Nt/15/2025 zo dňa 02.04.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/70/2025 zo dňa 12.06.2025, nakoľko dôvody detencie podľa § 81 ods. 3 Tr. zák. trvajú.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že duševné ochorenie, ktorou trpí A. B., vyžaduje špeciálne liečebné opatrenia a naďalej u neho trvajú dôvody detencie podľa § 81 ods. 3 Tr. zák. Poukázal na skutočnosť, že z komplexnej správy detenčného ústavu vyplýva, že jeho stav je napriek liečebným, režimovým a rehabilitačným aktivitám v základe nemenný, nedošlo k jeho výraznejšiemu pozitívnemu ovplyvneniu, je nekritický voči svojmu ochoreniu, je nutnú ho neustále pozorovať z dôvodu nestability jeho psychického stavu, motivačná zložka osobnosti sa javí ako oslabená a celkové riziko jeho násilného správania, t. č. je pretrvávajúce a stredne vysoké. Poznamenal, že v prípade jeho umiestnenia do psychiatrickej nemocnice nie je možné zabezpečiť ochranu spolupacientov či personálu na požadovanej úrovni. A. B. trpí nevyliciteľnou duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodná, teda jeho prípadný pobyt v podmienkach zdravotníckeho zariadenia, v ktorom v minulosti vykonával ochranné ústavné psychiatrické liečenie, je nebezpečný a je tu obava, že svojim správaním bude ohrozovať život alebo zdravie iných osôb (zdravotnícky personál, pacienti). Zároveň uviedol, že u neho bolo zaznamenané opakovane verbálne vyjadrovanie bizarných alebo sociálne neštandardných obsahov týkajúcich sa sexualizovaných tém a násillia, naďalej vykazuje viaceré rizikové faktory v oblasti impulzivity, fantazijného prežívania a sexuálneho násillia.

Mal za to, že liečbu A. B., ako aj ochranu spoločnosti pred prípadným protiprávnym konaním z jeho strany (nebezpečenstvo možných rizík v jeho správaní a prejavoch vo vzťahu k svojmu okoliu) možno toho času zabezpečiť naďalej jeho ponechaním v detenčnom ústave.

Proti tomuto uzneseniu podal, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť A. B., ako i v jeho mene, jeho obhajca. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že mu bol pridelená advokátka, ktorá za ním nebola vôbec a keď prišiel na súd, tak tam bol advokát, o ktorom ho nikto neupovedomil. Mal za to, že má právo na obhajobu, lenže obhajca za ním vôbec neprišiel, nemal sa na súd ako pripraviť, a preto má za to, že je to porušenie zákona o obhajobe. Namietal, že žiadosť, ktorú poslal detenčný ústav bola poslaná skôr, než

mala byť, lebo žiadosť sa má posielat' rok od posledného zamietnutia, resp. o pokračovaní v detencii, takže aj tu pochybil detenčný ústav a taktiež aj okresný súd, ktorý to prerokoval a rozhodol o zotrvaní vo výkone detencie.

Žiadal preto krajský súd, aby ho prepustil z výkonu detencie alebo aby to vrátil naspäť na Okresný súd Levice a aby znova rozhodol v zákonnej lehote rok od posledného zamietnutia o pokračovaní vo výkone detencie.

Ďalej uviedol, že sa chce vrátiť naspäť do psychiatrickej nemocnice, lebo v detenčnom ústave mu je obmedzený styk s jeho rodinou, môže volať iba raz za týždeň a návštevu má raz za mesiac, v psychiatrickej nemocnici mal ten kontakt lepší, má dve mladšie sestry a aj ten kontakt s rodinou keby mal väčší, tak by to lepšie vplývalo na jeho psychiku a jeho zdravotný stav.

V sťažnosti odôvodnenej prostredníctvom obhajkyne namietal, že súd na základe vykonaného dokazovania zaujal nesprávny právny záver, odôvodnenie napadnutého uznesenia nie je dostatočné a presvedčivé, na právny záver aplikoval hmotnoprávne ustanovenie § 81 ods. 3 Tr. zák., z odôvodnenia nevyplýva aplikácia ustanovenia § 82 ods.3 Tr. zák. Namietal, že súd konštatoval, že dôvody detencie trvajú, pretože trpí nevyliciteľnou duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodná a teda jeho prípadný pobyt v podmienkach zdravotníckeho zariadenia, kde vykonával ochranné ústavné psychiatrické liečenie, je nebezpečný a je tu obava, že svojim správaním bude ohrozovať život alebo zdravie iných osôb. Citoval ustanovenia § 81 ods. 3 Tr. zák., § 82 ods. 3 Tr. zák., § 463 ods. 1 veta prvá Tr. por. a opísal, na základe akých rozhodnutí bol umiestnený do detenčného ústavu, avšak namietal, že v zmysle citovaných hmotnoprávnych predpokladov pre rozhodovanie o ďalšom trvaní detencie neboli naplnené materiálne podmienky na to, aby bol naďalej držaný v detenčnom ústave, nakoľko v zmysle § 81 ods. 3 Tr. zák. je potrebné preukázať, že trpí nie len prechodnou duševnou poruchou, v dôsledku ktorej je jeho pobyt na slobode nebezpečný a súčasne je potrebné preukázať, že počas výkonu ochranného psychiatrického liečenia z dôvodu duševnej poruchy svojim správaním ohrozuje život alebo zdravie iných osôb. Poukázal na to, že zo záveru komplexnej správy ako ani z výpovede zástupcu detenčného ústavu nevyplýva, že vzhľadom na jeho diagnózu je jeho pobyt na slobode nebezpečný a svojim správaním ohrozuje život alebo zdravie iných osôb, práve naopak, z obsahu hodnotenia odbornej komisie v časti hodnotenia psychiatra vyplýva, že už v máji 2024 bol preradený do režimu C, teda do resocializačno-detenčnej jednotky, prechod do jednotlivých režimov bol bez problémov a komplikácií, že adaptáciu dobre zvládol, počas pobytu v zariadení neboli u neho zaznamenané poruchy správania, ani prejavy agresivity a nebolo nutné použiť obmedzujúce prostriedky. Taktiež poukázal na to, že ani z ďalších častí správy hodnotiacej komisie nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na to, že svojim správaním ohrozuje život alebo zdravie iných osôb a že vzhľadom na diagnostikovanú duševnú poruchu je nebezpečný, naopak poukázal na hodnotenie sestry v špecializovanom odbore psychiatria, ako i hodnotenie sociálneho pracovníka.

Namietal, že súd sa pri rozhodovaní o jeho ďalšom trvaní v detencii nedostatočne, resp. vôbec nevysporiadal s celkovým, najmä vysoko pozitívnym hodnotením jeho osoby podľa jednotlivých hodnotiacich zložiek členov komisie. Opakovane uviedol, že z komplexnej správy DÚ Hronovce zo 16.12.2025 nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré poukazujú na to, že v dôsledku jeho diagnózy je nebezpečný pre život a zdravie iných osôb, a preto nie sú naplnené materiálne podmienky pre ďalšie držanie v detencii.

Uviedol, že ak sa u neho vyskytuje potenciálna rizikovosť násilného správania a predpoklad, že nebude dodržiavať nastavenú liečbu a odporúčaný režim, ochranu spoločnosti je možné predsa zabezpečiť miernejšími prostriedkami; aj samotný súd v odôvodnení uvádza, že rizikovosť násilného správania je možné eliminovať v nemocničnom prostredí, ktorým sa rozumie aj psychiatrická nemocnica. Poukázal na to, že má len devätnásť rokov a potrebuje upevňovať citové väzby svojich blízkych najmä matky, ako aj udržiavať súrodenecké vzťahy so svojimi sestrami, čo je možné v detenčnom zariadení v obmedzenej forme (telefonát raz za týždeň a návšteva raz mesačne, v nemocnici je kontakt s rodinou oveľa širší a priaznivejší pre udržiavanie väzieb s jeho najbližšími a pre rozvoj jeho osobnosti.

Taktiež poukázal aj na to, že počas umiestnenia v detencii od 12.03.2025 až doteraz sa nepreukázalo, že je pre ďalšie osoby nebezpečným, nepotvrdilo sa u neho agresívne správanie, naordinovanú liečbu bez akýchkoľvek problémov akceptuje, dodržiava liečebný a ústavný režim, jeho povahové črty sú pozitívne, a preto má právo naďalej pokračovať vo výkone ochranného ústavného liečenia. Detencia nemá časové obmedzenie, môže trvať do konca života a takáto vízia budúcnosti pre jeho psychiku, celkové zdravie, osobnostný rozvoj, rodinný život, ako aj pre liečbu nemôže priniesť želaný výsledok.

Mal za to, že z vykonaného dokazovania vyplýva len potenciólna nebezpečnosť a uvádzané sú rizikové faktory v prípade jeho zaradenia do bežného života, tieto skutočnosti súd správne nevyhodnotil, ignoroval možnosť jeho pokračovania v nariadenom výkone ústavnej psychiatrickej liečby.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 194 ods. 1 písm. (neuvadené) Tr. por. rozhodol sám a z detencie ho prepustil, súčasne rozhodol o pokračovaní nariadeného ochranného ústavného psychiatrického liečenia, prípadne, aby napadnuté uznesenie súdu I. stupňa zrušil a uložil súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť A. B. nie je dôvodná.

Podľa § 81 ods. 3 Tr. zák. súd môže na základe odborného lekárskeho posudku rozhodnúť o umiestnení páchatel'a do detenčného ústavu aj vtedy, ak páchatel', ktorého pobyt na slobode je nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy, ktorá nie je len prechodná, vykonáva ochranné liečenie v zdravotníckom zariadení a svojim správaním ohrozuje život alebo zdravie iných osôb.

Podľa § 82 ods. 2 Tr. zák. pobyt páchatel'a v detenčnom ústave trvá dovtedy, kým ochranu spoločnosti pred páchatel'om nemožno zabezpečiť miernejšími prostriedkami.

Podľa § 82 ods. 3 Tr. zák. najmenej jedenkrát ročne a vždy na návrh detenčného ústavu súd preskúma dôvodnosť držania páchatel'a v detenčnom ústave a na základe odborného lekárskeho posudku rozhodne o ďalšom trvaní detencie alebo o prepustení páchatel'a z detenčného ústavu, ak dôvody detencie pominuli, a rozhodne o ďalšom výkone trestu alebo o uložení ochranného liečenia.

Podľa § 463 ods. 1 Tr. por. súd, v ktorého obvode sa detencia vykonáva, najmenej jedenkrát ročne alebo vždy na návrh riaditeľa detenčného ústavu alebo na žiadosť odsúdeného na verejnom zasadnutí, preskúma, či dôvody detencie trvajú. Odsúdený môže žiadosť o preskúmanie dôvodnosti detencie podať najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od rozhodnutia o umiestnení v detenčnom ústave alebo do šiestich mesiacov od rozhodnutia o pokračovaní v detencii. Ak dôvody detencie pominuli, súd odsúdeného z výkonu detencie uznesením prepustí, inak uznesením rozhodne, že vo výkone detencie sa bude pokračovať.

Podľa § 463 ods. 2 Tr. por. ak dôvody detencie pominuli, ale je potrebné pokračovať v liečení odsúdeného, súd odsúdeného z výkonu detencie uznesením prepustí a zároveň rozhodne o uložení ochranného liečenia.

Detencia je najprísnejším ochranným opatrením, s postavením ultima ratio, aplikuje sa až po vyčerpaní všetkých menej reštriktívnych postupov. V detencii sa osobitným liečebným režimom a izoláciou bráni páchatel'ovi v ďalšom páchaní trestných činov a činov inak trestných. Detencia trvá dovtedy, kým ochranu spoločnosti nemožno zabezpečiť miernejšími prostriedkami. Dôvodová správa k zákonu č. 40/2024, ktorým boli naposledy novelizované ustanovenia Trestného zákona upravujúce nariadenie a výkon detencie uvádza, že umiestneniu do detenčného ústavu musí predchádzať výkon ochranného liečenia ústavnou formou alebo výkon trestu odňatia slobody, v rámci ktorého odsúdený trpí tak závažnou duševnou poruchou, pre ktorú nemôže vykonávať trest odňatia slobody a zároveň je jeho pobyt na slobode tak nebezpečný, že je potrebné ho izolovať od spoločnosti a liečiť v rámci detenčného ústavu. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, ktorá predstavuje vážny zásah do osobnej slobody osoby, je ustanovené pravidelné skúmanie trvania dôvodov detencie, ktoré je súd povinný skúmať ex offa a to aj bez návrhu oprávnených osôb, minimálne jedenkrát za rok. Navrhnuť preskúmanie trvania dôvodov detencie súdom môže riaditeľ detenčného ústavu, a to bez akéhokoľvek časového obmedzenia a žiadať o preskúmanie trvania dôvodov detencie súdom je priznané aj odsúdenému. Súd uznesením na verejnom zasadnutí buď rozhodne o prepustení odsúdeného z výkonu detencie, a to v prípade, ak dôvody detencie pominuli, alebo rozhodne o pokračovaní v detencii, a to v prípade, ak dôvody detencie trvajú. K vyššie uvedenému rozhodovaniu si súd v zmysle ustanovenia § 82 ods. 3 Tr. zák. vyžiada odborný lekársky posudok.

V nadväznosti na citovaný právny výklad, po preskúmaní obsahu spisu, napadnutého uznesenia a sťažnosti menovaného, krajský súd konštatuje, že napadnuté uznesenie je právne správne zákonné a riadne odôvodnené.

Na potvrdenie jeho správnosti nadriadený súd len sumarizuje, že dôvodnosť držania menovaného v detenčnom ústave je naďalej daná, keďže dôvody, pre ktoré bol menovaný umiestnený do detenčného ústavu nepominuli, a preto bolo potrebné rozhodnúť o ďalšom pokračovaní vo výkone detencie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6Nt/15/2025 je zrejmé, že A. B. bol uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 02.04.2025 sp. zn. 6Nt/15/2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.06.2025 sp. zn. 4Tos/70/2025 právoplatne umiestnený do detenčného ústavu v zmysle § 81 ods. 3 Tr. zák. a výkon detencie bol nariadený dňa 04.07.2025 do Detenčného ústavu Hronovce, pričom A. B. bolo uznesením Špecializovaného trestného súdu zo dňa 06.02.2023 sp. zn. 2Nt/1/2023, právoplatným 07.02.2023, uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou z dôvodu, lebo ako páchatel' činu inak trestného (obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a s poukazom na § 139 písm. a/ Tr. zák., spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.), nebol pre nepričetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode bol nebezpečný. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4Nt/14/2025 mal nadriadený súd preukázané, že Predbežným príkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.03.2025 sp. zn. 4Nt/14/2025 bol A. B. umiestnený do Detenčného ústavu Hronovce (v Psychiatrickej nemocnici Profesora Matulaya Kremnica bol hospitalizovaný od 17.01.2023, predtým bol tiež počas výkonu väzby hospitalizovaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v ÚVTOS Trenčín), nakoľko sa u neho jedná o závažnú psychickú poruchu – Hebefrénnu schizofréniu a napriek dlhodobej masívnej psychofarmakoterapie nedošlo v priebehu jeho hospitalizácie k uspokojivej remisii duševného ochorenia a tým aj eliminácii rizika nebezpečia pre spoločnosť. Obsahom spisu je i komplexná správa detenčného ústavu schválenej odbornou komisiou dňa 16.12.2025, ktorú podrobne uviedol súd I. stupňa v napadnutom uznesení, preto nadriadený súd poukazuje iba na nasledovné skutočnosti.

Menovaný bol do Detenčného ústavu Hronovce privezený 12.03.2025 z Psychiatrickej nemocnice prof. Matulaya Kremnica cestou PZ, na základe predbežného príkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.03.2025, právoplatného 12.03.2025 pod sp. zn. 4Nt/14/2025 podľa § 462 ods. 4 Tr. por. bol predbežne umiestnený do Detenčného ústavu Hronovce. Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 02.04.2025 rozhodol podľa § 462 ods. 2 Tr. por. z dôvodu podľa § 81 ods. 3 Tr. zák. o umiestnení A. B. do Detenčného ústavu Hronovce, právoplatného 12.06.2025 pod sp. zn. 6Nt/15/2025. V závere správy je uvedené, že stav umiestneného v rámci základných diagnóz v chránených podmienkach detenčného ústavu zatiaľ nemožno považovať za stabilizovaný, ide o neho o trvalú duševnú poruchu, kde liečbou a inými režimovými a terapeutickými postupmi nedošlo k významnému ovplyvneniu jeho zdravotného stavu a vzhľadom na dlhodobu nemenný stav prognosticky nie je ani možné očakávať ich zmenu. Existuje predpoklad, že v nechránenom prostredí by došlo k zhoršeniu psychického stavu, vzhľadom na anosognóziu a neschopnosť sebareflexie a taktiež v extramurálnych podmienkach je vysoký predpoklad na nonkomplianciu a nonadherenciu v liečbe, čo enormne zvyšuje riziko dekompenzácie psychického stavu.

Odborná komisia v rámci zhodnotenia stavu umiestneného, za obdobie od prijatia do detencie dňa 12.03.2025, konštatovala, že nedošlo k významnému ovplyvneniu jeho zdravotného stavu, zaradenie do určeného liečebného režimu je dôvodné a dôvody detencie trvajú naďalej.

Nadriadený súd uvádza, že pri posudzovaní sťažnosti A. B. (ďalej len „menovaný“) vychádzal zo zákonného rámca ustanovení § 81 ods. 3 Tr. zák. a § 82 ods. 3 Tr. zák. a zo skutkových zistení, ktoré mal súd I. stupňa k dispozícii v čase rozhodovania.

K tvrdeniam a námietkam menovaného nadriadený súd poukazuje na to, že zo spisu jednoznačne vyplýva, že menovanému bola za obhajcu ustanovená JUDr. Jana Ondrášiková opatrením súdu I. stupňa dňa 30.12.2025, ktorá si pred verejným zasadnutím na súde preštudovala spis. Menovaný bol na verejnom zasadnutí riadne poučený, poučeniu porozumel a výslovne uviedol, že využíva svoje právo nevypovedať. Neuvedol žiadne výhrady k obhajobe, ani nenamietal nepripravenosť obhajkyne. Nadriadený súd preto konštatuje, že právo na obhajobu bolo plne zabezpečené, obhajkyňa mala možnosť oboznámiť sa so spisom, menovaný mohol aktívne uplatniť svoje procesné práva, čo však neurobil, pričom dodatočná procesná obrana nemôže spätne založiť porušenie práva na obhajobu, čiže nejde o procesnú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd opakovane poukazuje na ustanovenie § 82 ods. 3 Tr. zák. v zmysle ktorého súd preskúmava trvanie dôvodov detencie na podklade správy zariadenia, pričom zákon neustanovuje, že návrh možno podať výlučne po uplynutí jedného roka od posledného rozhodnutia. Zákon nestanovuje procesnú prekážku skoršieho preskúmania, ide o ochranné opatrenie, ktorého účelom je ochrana spoločnosti, pričom súd je povinný skúmať trvanie dôvodov vždy, ak je na to podklad.

K materiálnym podmienkam ustanovenia § 81 ods. 3 Tr. zák. nadriadený súd poukazuje na podmienky detencie, ktorými sú existencia duševnej poruchy, nebezpečnosť pobytu na slobode a príčinná súvislosť medzi poruchou a nebezpečnosťou. V danom prípade zo skutkového stavu vyplýva, že menovaný

spáchal obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu, konal s cieľom usmrtiť čo najväčší počet osôb, útok smeroval proti spolužiakom, sekerou, opakovane na hlavu. Komplexná správa detenčného ústavu zo dňa 16.12.2025 jednoznačne konštatuje u menovaného trvalú duševnú poruchu, čiže nejde o dočasný psychický problém napr. krátkodobú reakciu na stres, ale o dlhodobé, pretrvávajúce ochorenie, ktoré má chronický charakter a nedá sa úplne vyliečiť, teda stav je dlhodobo nemenný alebo sa mení len minimálne. U menovaného ide o vážne a trvalé duševné ochorenie, liečba zatiaľ nepriniesla zásadné zlepšenie, menovaný si svoju chorobu plne neuvedomuje, je vysoké riziko, že mimo prísne kontrolovaného prostredia by prestal užívať lieky a v takom prípade by sa jeho stav mohol zhoršiť, čo by mohlo viesť k opätovnému nebezpečnému správaniu. Menovaný účelovo vytrháva čiastkové pozitívne hodnotenia (pokojné správanie, absencia fyzickej agresie, režim C), pričom samotná stabilita v prísne kontrolovanom prostredí nepreukazuje bezpečnosť na slobode, deklaroval nutkanie ublížiť konkrétnemu pacientovi, opísal spôsob útoku, jediným limitujúcim faktorom bol strach z odhalenia, nie morálne zábrany, teda ide o osobu bez náhľadu na ochorenie. Nadriadený súd v tejto súvislosti uvádza, že nebezpečnosť sa neposudzuje podľa absencie aktuálneho incidentu v kontrolovanom režime, ale podľa rizika v bežných podmienkach.

Nadriadený súd poukazuje na skutočnosť, že ochranné liečenie sa už u menovaného ukázalo ako nedostatočné (návrh Psychiatrickej nemocnice Profesora Matulaya Kremnica zo dňa 10.03.2025 na bezodkladné umiestnenie do detenčného ústavu, ktorému bolo vyhovené vydaním Predbežného príkazu na umiestnenie do detenčného ústavu Okresným súdom Žiar nad Horonom zo dňa 12.03.2023, sp. zn. 4Nt/14/2025), aktuálne je vysoké riziko nonadherencie mimo detenčného režimu a ochranné liečenie nepredstavuje dostatočný mechanizmus kontroly. Zákon vyžaduje ochranu spoločnosti pred osobou, ktorej pobyt na slobode je nebezpečný – nie experimentovanie s miernejším režimom tam, kde už zlyhal. K veku a potrebe uplatňovania rodinných vzťahov menovaného nadriadený súd uvádza, že ochrana spoločnosti má prednosť pred komfortom výkonu opatrenia, detencia nie je trestom, ale ochranným opatrením, kontakt s rodinou mu nie je odňatý, iba regulovaný a rozsah kontaktu je primeraný bezpečnostnému režimu, čiže samotná existencia rodinných väzieb neeliminuje vysoké riziko násilného správania.

Nadriadený súd ďalej konštatuje, že súd I. stupňa je oprávnený vychádzať z odborného záveru komisie, ktorá hodnotí všetky čiastkové podklady, pričom komplexná správa je výsledkom syntézy psychiatrických zistení, psychologického hodnotenia, ošetrovateľských záznamov, sociálneho posúdenia, ako i režimového hodnotenia. Nie je povinnosťou súdu uprednostňovať izolované pozitívne poznatky pred odborným záverom o vysokej rizikovitosti. Konanie menovaného, pre ktoré mu bolo nariadené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou a následne bol umiestnený do detenčného ústavu, predstavuje extrémny stupeň nebezpečnosti, pri takto závažnom násilí je miera tolerateľného rizika minimálna.

Nadriadený súd s poukazom na vyššie odôvodnenie konštatuje, že procesné podmienky boli dodržané, právo na obhajobu porušené nebolo, materiálne podmienky ustanovenia § 81 ods. 3 Tr. zák. sú splnené, ochranné liečenie ako miernejší prostriedok sa ukázalo ako nedostatočné, riziko dekompenzácie a nonkompliancie je vysoké, ochrana spoločnosti vyžaduje pokračovanie v detencii.

Nadriadený súd dáva opakovane do pozornosti, že účelom detencie nie je sankcia, ale ochrana spoločnosti a zároveň ochrana samotného umiestneného v detenčnom ústave pred dôsledkami jeho ochorenia, ktoré by sa v bežnom prostredí mohli prejaviť nepredvídateľným a nebezpečným spôsobom. Na tomto mieste nadriadený súd taktiež dáva do pozornosti, že súd bude v zákonných intervaloch - prípadne na návrh, naďalej skúmať, či dôvody detencie trvajú.

Na základe vyššie uvedeného má i nadriadený súd za to, že liečbu menovaného, ako aj ochranu spoločnosti pred prípadným protiprávnym konaním z jeho strany, možno toho času zabezpečiť jedine ďalším trvaním jeho detencie, keďže menej závažné opatrenia by v súčasnosti neboli dostatočné na zabezpečenie ochrany spoločnosti ani samotného umiestneného.

Keďže krajský súd nezistil žiadne pochybenia v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu, ani dôvody na zmenu jeho výroku, sťažnosť A. B. ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.